

profiel Dick Glastra van Loon

Niet buigen voor de bestuurder

Van protesterende buurtbewoner tot eigenzinnige directeur. Dick Glastra van Loon van Eigenwijks is niet voor één gat te vangen.

HEIBA TARGHI BAKKALI

Een hete nazomer was het in 2011 voor Dick Glastra van Loon (49). Onder zijn directeurschap wankelde het voortbestaan van zijn bewonersorganisatie Eigenwijks, die op dat moment al 53 jaar actief was in Slotervaart. De exploitatie van de huurhuizen, en de bijbehorende subsidie, gingen naar twee andere stichtingen, tot groot protest van honderden buurtbewoners.

Het nieuws kwam voor Glastra van Loon als donderslag bij heldere hemel. Een half jaar eerder had hij nog in deze krant gezegd dat hij zich 'niet heel veel zorgen maakt over onze eigen toekomst' bij het herbeoordelen van de subsidies van bijna 150 organisaties in Nieuw-West.

"Dick heeft dit gedragen als een heer," zegt Hans Krikke, directeur van Samenwonen-Samenleven, één van de twee nieuwe exploitanten. "Niet iedereen van Eigenwijks ging hier zo sportief mee om. Er zijn nogal wat woorden gevallen."

Krikke beschrijft zijn relatie met Glastra van Loon als 'werkzaam', nadat hij aanvankelijk contact had vermeden. "Toen het besluit van het stadsdeel definitief was, heb ik vaak met Dick om tafel gezeten. We zullen geen vrienden worden, dat hoeft ook niet."

Het liep voor Eigenwijks met een sisser af doordat de club de Huizen van de Wijk in Geuzenveld en Slotermeer werden gegund. Al met al wordt morgen 'op zijn Eigenwijks' het 55-jarige jubileum gevierd, onder andere met het debat 'Noodgedwongen vrijwillig'.

Een viering die zonder de bezielen-de leiding van Glastra van Loon, met een brede steun uit de buurt, misschien wel nooit zou hebben plaatsgevonden. Glastra van Loon, niet vies van een uitdaging, heeft in de tussentijd allerm minst stilgestaan, met als resultaat dat Eigenwijks over twee maanden van Slotervaart naar Slotermeer verhuist naar een gloednieuw pand met een buurtkoffiehuis op de begane grond.

"Ik mis hem hier in de buurt, ik heb ontzettend veel respect voor die man," zegt Mohamed Taimounti uit de Staalmanpleinbuurt, waar Glastra van Loon jaren opbouwwerker is ge-

weest. "Je kon overal mee bij hem terecht, voor een kopietje of voor het uitvissen van gemeentelijke plannen in de buurt. Ik begroette hem altijd met 'Hé lange'. Hij is best kort, vandaar. Hij houdt wel van een geintje."

Volgens zijn vrouw, Irene Mol, is de balans tussen privé en werk voor haar man nu de grootste uitdaging. "Hij is zich daarvan bewust, maar ja, dat krijg je als je van je hobby je werk maakt."

Naast zijn werk houdt hij van theater, in zijn vrije tijd deed hij jaren aan improvisatietheater. Ook daar komt zijn werk een beetje in terug. Mol: "Hij kan goed imiteren, soms ook buurtbewoners met een overtuigend Marokkaans of Surinaams accent –

maar nooit op commando."

Eigenwijks kwam in het nieuws na de moord op Theo van Gogh, 2 november 2004. De moordenaar, Mohammed B., kende Glastra van Loon als een Marokkaanse jongere uit de buurt, met wie hij samenwerkte bij Eigenwijks. "Dat was voor Dick een grote schok," zegt zijn vrouw. Hij wilde hierna via de media een genuanceerder beeld schetsen van zijn buurt, vertelt ze. "Dick koos ervoor om, anders dan het stadsdeel, de pers te woord te staan. Het was toen heel hectisch, hij werd zelfs benaderd door Amerikaanse televisiestations. Toen hij merkte dat veel media toch alleen maar uitgingen van hun vooringenomen verhaal, is hij daarmee gestopt."

Met Slotervaart en zijn bewoners heeft hij ook buiten zijn werk een bijzondere band. Hij is in de wijk geboren en getogen. Op een tussenstop na voor zijn hts-opleiding in Hilversum

'Hij koos er wel voor na de moord op Van Gogh de pers te woord te staan'

en een half jaar vervangende dienstplicht, is Glastra van Loon altijd in Slotervaart gebleven. Nu woont hij er met zijn vrouw, die hij kent sinds hun tijd op de middelbare school in de buurt, Pius X (later OCA en ICA), en met hun kinderen van zestien, twin-

tig en tweeëntwintig jaar oud.

Na het vierde jaar op het gymnasium stapte hij over naar de mts. Hij was niet zo'n jongen van de boeken, maar juist erg technisch. Als kind haalde hij radio's uit elkaar om ze vervolgens weer in elkaar te zetten, en nog steeds repareert hij elektronische apparatuur voor vrienden en familie.

De boeken van zijn oudere, overleden broer, Karel Glastra van Loon, heeft hij trouwens wel gelezen.

Ruim twaalf jaar werkt Glastra van Loon bij Eigenwijks. Eerst als opbouwwerker, dan als buurtcoördinator en ten slotte, sinds vier jaar, als directeur. Met Eigenwijks kreeg Glastra van Loon voor het eerst te maken toen hij midden jaren negentig zich als buurtbewoner verzette tegen de sloopplannen van het flatgebouw waar hij destijds woonde.

Zijn ouders waren één van de eerste bewoners van de westelijke tuinsteden, toen nog nieuwbouw. Glastra van Loon is de vierde van vijf kinderen, uit een streng christelijk nest. Zijn vader was architect, zijn moeder verpleegkundige. Hij mag dan een dubbele achternaam hebben, van adel is hij niet. Ooit trouwden een Glastra en een Van Loon met elkaar, en dat was het.

"Als kind was hij al het kleinst van postuur," zegt zijn drie jaar oudere zus Ruth. "Op een gegeven moment groeide zijn jongere zusje hem voorbij. Klein zij heeft hem gevormd: als kind was hij een vechtersbaasje, kon hij goed voor zichzelf opkomen."

Zijn zus noemt haar broer vooral eigenzinnig. "We werden streng opge-

'Klein zij heeft hem gevormd, als kind was hij een vechtersbaasje'

voed, ik mocht geen strakke broeken dragen en geen make-up. Dick was altijd het broertje dat mij hielp met afwassen. Nu heeft hij mij gestimuleerd om zzp'er te worden."

Zijn eigenzinnige karakter heeft zowel voor- als nadelen, zegt ze. "Als we met broers en zussen een weekend met elkaar weg willen en hij heeft geen zin, dan gaat hij ook niet."

Die eigenzinnigheid vertaalt zich in zijn werk: als hij zich eenmaal achter buurtbewoners schaaft, buigt hij niet voor bestuurders, wat er ook gebeurt. Zijn werk bij Eigenwijks doet hij met hart en ziel, zegt iedereen die hem kent.

Dat is vooral te merken aan kleine dingen. "Als ik hem om tien uur 's avonds een mailtje stuur, reageert hij nog binnen een half uur," zegt buurtbewoner Ed Metsch. "Ik zeg dan wel eens dat hij het wat rustiger aan mag doen."

Het heet dat Glastra van Loon weet hoe laat hij dagelijks van huis vertrekt, maar geen idee heeft hoe laat hij weer thuiskomt.

"Hij investeert in je als hij ziet dat je wat in je mars hebt," zegt Fatima-Zohra Hadjar, van Surinaamse komaf, die zich in Slotervaart al ruim tien jaar inzet voor kinderen met een achterstandspositie. "Door hem heb ik mijn talenten kunnen ontwikkelen, ik kreeg altijd een podium van hem. Ik zal nooit vergeten: na mijn moeilijke echtscheiding betaalde hij zelfs mijn energierekening, zodat ik niet met mijn kinderen in het donker zou komen te zitten. Die man is top, top, top. Hij verdient een lintje!"

Dick Glastra van Loon. 'Hij investeert in je als hij ziet dat je wat in je mars hebt.'

FOTO RINK HOF

1964

Geboren in Amsterdam-Slotervaart

1988

Afgestudeerd aan de hts in Hilversum

2001

Begin van carrière bij Eigenwijks